

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. Ch. N.**, zast. Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2018, čj. OAM-9/ZA-ZA11-HA12-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2019, čj. 13 Az 11/2018-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 4. 1. 2018 podal žalobce (státní příslušnost Vietnamská socialistická republika) žádost o mezinárodní ochranu. Žalobce přicestoval poprvé do ČR v roce 2008. V roce 2013 se vrátil do země původu, kde se oženil, chvíli se tam zdržel a následně se vrátil přes Itálii zpět do ČR. Uvedl, že v zemi původu má problémy s věřiteli, od kterých si půjčil peníze na vyřízení pobytu v ČR. Splatil pouze malou část. Věřitelé jednou za 2 až 3 měsíce navštěvují jeho rodiče. V ČR má dceru a manželku, které zde mají povolen trvalý pobyt. Při pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce kladně odpověděl na otázku žalovaného, zda účelem podání žádosti je dosažení legálního pobytu v ČR.

[2] Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2018 žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona o azylu neuděluje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k městskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítl, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť městský soud se dostatečně nevypořádal s jednotlivými žalobními námitkami. Vypořádal je pouze paušálně ve shodě s rozhodnutím žalovaného. V žalobě přitom stěžovatel uváděl, že splnil podmínky pro udělení azylu, případně doplňkové ochrany. V ČR má manželku a dceru, má zde zázemí, ve Vietnamu téměř nikdy nepobýval a neorientuje se tam. Městský soud měl tedy dovodit, že stěžovateli hrozí v zemi původu vážná újma, protože tam nemá žádné ekonomické,

sociální a materiální zázemí. Navrhl, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu.

[4] Žalovaný považoval kasační stížnost za nedůvodnou. Odkázal na správní spis, zejména samotnou žádost o mezinárodní ochranu, výpověď stěžovatele, rozhodnutí žalovaného, vyjádření k žalobě a napadený rozsudek, s nímž se ztotožnil. Se stěžovatelovými námitkami se žalovaný i městský soud již dostatečně vypořádali. Tvrzenými důvody pro udělení mezinárodní ochrany byly dluhy stěžovatele ve Vietnamu, jakož i to, že má v ČR rodinu. Podle žalovaného účelem podání žádosti byla legalizace pobytu v ČR, neboť stěžovatel má od roku 2015 problémy s pobytovým oprávněním. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně ji zamítl.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] K nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí lze poukázat na rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, atd. Městský soud postupoval v souladu s touto judikaturou. V žalobě stěžovatel namítal z hlediska relevantních tvrzení pro udělení mezinárodní ochrany pouze problémy s věřiteli v zemi původu a skutečnost, že má v ČR rodinu. Městský soud se proto zabýval jen možností udělení mezinárodní ochrany dle § 12 a § 14a zákona o azylu. V tomto ohledu námitky stěžovatele dostatečně a srozumitelně vypořádal a vysvětlil, proč rozhodl tak, jak uvedl ve výroku napadeného rozsudku. Z rozsudku je tedy zřejmé, jak městský soud uvážil o stěžovatelových námitkách.

[8] K nedostatečnému posouzení stěžovatelovy rodinné situace NSS konstatuje, že zásah do soukromého a rodinného života, který by odůvodňoval udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, nastane pouze výjimečně (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008-71, či ze dne 8. 6. 2011, čj. 2 Azs 8/2011-55). Stěžovatelem uváděné důvody tuto intenzitu nenaplňují. Nikdo mu nebrání, aby případně svůj rodinný život rozvíjel ve Vietnamu. V tomto ohledu proto neměl žalovaný ani městský soud povinnost blíže zkoumat ekonomické, materiální a sociální zázemí stěžovatele. K problémům stěžovatele v zemi původu lze uvést, že se jedná o problémy, jejichž původci jsou soukromé osoby. Pokud jsou původci pronásledování soukromé osoby, je třeba zkoumat, zda poskytovatelé ochrany (tj. stát či strany nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, včetně mezinárodních organizací) jsou schopni ochranu poskytnout, resp. kromě schopnosti je nutno zkoumat i ochotu poskytovatelů tuto ochranu poskytnout (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62), stejně jako dostupnost a účinnost této ochrany (viz rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či ze dne 25. 1. 2011, čj. 6 Azs 36/2010-274, č. 2290/2011 Sb. NSS). Stěžovatel netvrdil, že by se na státní orgány obrátil či proč by mu nebyly schopny případně poskytnout pomoc. Ani z tohoto důvodu nelze uzavřít, že by se stěžovatel nemohl s rodinou přestěhovat zpět do Vietnamu.

[9] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 28. dubna 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu